

M **Maandag en dinsdag**
24 en 25 december 1990

TEATER

Heldere maar vlakke Brecht. Speeltheater geeft „Krijtkring” te grote vaart en verliest diepgang

„Krijtkring”, naar Bertolt Brecht, door Eva Bals Speeltheater, gezien op zaterdag 22 december om 20 u. 30 in het Nieuwpoorttheater. Regie: Eva Bal. Decor: Johan Daenen. Muziek: Dirk Van Esbroeck (gitaar, luit, klarinet), Juan Masondo (gitaar) en Bernard Van Lent (akkordeon). Met: Peter De Graef, Robert De La Haye, Ingeborg Lievens, Leontien-Nelissen, Annick Segal en Robert Van Leeuwen.

GENT — Aan de basis van Bertolt Brechts „Kaukasische Krijtkring” ligt een eenvoudig mooi verhaal. Dit verhaal in alle puurheid te vertellen, was de bedoeling van het Speeltheater. Omdat het voor kinderen bedoeld is, werd naar duidelijkheid toe geknipt, met als gevolg dat de plot soms te snel vaart en aan diepgang inboet. De gegevens worden in deze vlotte bewerking keurig aangedragen, maar de gevoelens blijven wat uit. Die emotionaliteit wordt vaak wel gediend door de muziek van Dirk Van Esbroeck. Een rustiger spel zou dat ook doen.

Na de moord op de eerste minister breekt in een land de burgeroorlog uit. De vrouw van de premier vlucht en laat haar kind achter. Grusche, het keukenhulpje, vindt de baby en nadat ze afscheid heeft genomen van haar geliefde soldaat Simón, neemt ze het kind mee op haar vlucht. Ze wordt achtervolgd door soldaten, beproefd door hongersnood en armoede, maar blijft het kind bij zich houden. Om de baby te kunnen verzorgen, trouwt ze een boer die, zo wordt haar verteld, op sterven ligt. Het blijkt een list van de moeder om de om de man alsnog te huwen.

Wanneer de burgeroorlog is afgelopen, wordt Grusche met haar kind gedaagd. De wettige moeder daagde weer op en eist haar Michel op. De rechter is op dat moment Azdak, even tevoren nog een zwerfer. Hij spreekt recht volgens zijn hart en zijn noden. In het geval van Grusche, die op het proces gesteund wordt door Simón, laat hij een salomonsoordeel spreken. De twee moeders moeten het kind naar zich trekken en omdat Grusche, uit medelijden met de kleine, lost, erkent hij haar als moeder. Zij is diegene die er zorg voor droeg, volgens Azdaks wetten is zij de moeder. Terloops scheurt hij nog Grusches huwelijksakte, zodat het einde helemaal happy wordt.

Puzzel

Met uitzondering van het laatste deel, waarin Azdak ruim plek krijgt en er naar een climax wordt toegewerkt, wordt dit verhaal in korte fragmenten afgehandeld. Het is een puzzel van feiten die duidelijk maar enkel bij elkaar wordt gelegd. Dit

Belastingen De Pinte ongewijzigd

DE PINTE — In '91 zal de gemeente fors de broeksriem moeten aanhalen. Tot deze konklusie kwam de gemeenteraad vorige zaterdag bij de bespreking van de nieuwe gemeentebegroting. Door een algemene inkomstendaling en een stijgende schuldenlast houdt de gemeente nog met moeite iets meer dan 250.000 fr. over in de gewone dienst. Omdat het kollege de belastingdruk niet noemenswaardig wil verhogen en de gemeentelijke dienstverlening op hetzelfde

peil wil houden, moet dus gesnoeid worden in de investeringen.

In de gewone dienst wordt voor ongeveer 173 miljoen fr. aan ontvangsten voorzien. Daarvan zou zo'n 90,4 miljoen uit belastingen moeten komen. Inhoudelijk blijven alle bestaande belastingen gelijk: 6 procent aanvullende personenbelasting, 600 opcentiemes op de onroerende voorheffing (de bestaande 1.200 gedeeld door twee), 2.500 fr. gezinsbelasting en 10.000 fr. belasting op tweede verblijven. Er komen er echter

een vialt bij. Vooreerst een belasting van 0,25 fr. op de huis-aan-huis verspreiding van reclamedrukwerk. Verwachte opbrengst: 250.000 fr.

Daarenboven wordt ook een belasting geheven op ambulante handel, afhankelijk van het aantal dagen dat de zaak open is. Konkreet gaat het in De Pinte slechts om een frituur en een kippenhandel en zal dit maar 45.000 fr. meerinkomsten met zich brengen. Voorts wordt een belasting van 10 fr. per m³ ingevoerd op het bouwen en herbouwen van gebouwen (geschatte opbrengst: 300.000 fr.) en zal in het vervolg extra betaald moeten worden voor het afleveren van

administratieve stukken. Konkreet zal bij het afleveren van een bouwvergunning, naast het zegelrecht, 500 fr. betaald moeten worden voor dossiers mét en 250 fr. voor dossiers zonder architect. Voor verkavelingen zal 250 fr. per bouwlot moeten worden neergeteld. Uit deze laatste belasting verwacht De Pinte een opbrengst van 50.000 fr.

Naïef

Van oppositiezijde was er vooral kritiek op de haalbaarheid van de belasting op reclamedrukwerk. Luc Volckaert (DPZ) vroeg zich af of de opbrengst de administratieve kosten

wel zal dekken. Claude Callebaut (SP) noemde de belasting naïef. „Ze zal niet zorgen voor een vermindering van de voorraad pulp in onze brievenbus. Bovendien is de controle ervan zeer moeilijk.” Toch meende financie-schepen De Marès dat het de meest ideale manier was om de kwaal te gaan belasten.

„Belasten op het reclamevolume in plaats van op het aantal brochures vraagt nog meer werk en is nog minder controlebaar”. Hij stelde dan ook voor het een jaar op proef te proberen. Callebaut en Volckaert waren echter niet te vermurwen.

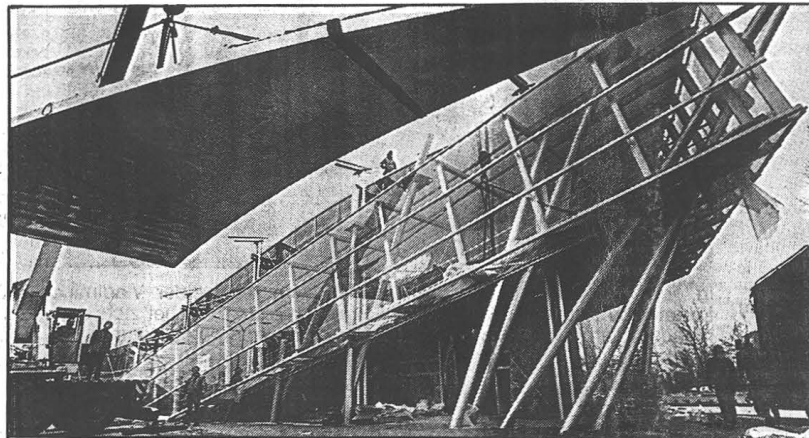
(AVD)

Een glazen golf onder een vliegend tapijt

LOKEREN — De belangrijkste verbindingen tussen onze steden worden stilaan volgebouwd met uniforme blokkendozen, waarvan alleen de gevel licht verschilt in functie van de firma die er een onderkomen vindt. De interieurzaak Van de Velde uit Lokeren zocht en vond een architect die daar iets originelers wou van maken. Ze kwamen terecht bij de Gentenaar Dirk Coopman, die in zijn eigen stad o.m. bekend werd door een moderne fotozaak op de Vogelmarkt.

Op de Zelebaan in Lokeren, dicht bij de autoweg, is de voorbije maanden een gedurfde konstruktie verrezen, waarop zopas de spektakulaire overkapping aangebracht werd. In het dak van dit industrieel complex zit een sterke golfbeweging, naar de autoweg toe. Het geheel wordt bekroond door een soort cockpit, onder een krul van een dak, dat een vliegend tapijt voorstelt.

Deze koker van glas en staal steunt op een stel peilers die aan een handvol-omvallende potloden doen denken en die

Aan de Lokerse Zelebaan werd vorige week het „zwevend tapijt” gemonteerd als bekroning van een modern industrieel complex. (Foto Armand Verschraegen)

de golfbeweging moeten aksentueren.

Dirk Coopman slaagt er niet alleen in met zijn architectuur de aandacht te trekken, hij kan die ook welsprekend iverdegen: „Een economische aktiviteit inzake hedendaagse woonkultuur wordt evident verpakt in een gebouw met een aktuele

uitstraling. Dit gebouw betreft geen bedrijfskultuur als schijn, maar geartikuleerde participatie aan hedendaagse industrieel bouwen. Geen verkracht van het suburbane landschap met banale dozen, maar een daadwerkelijke bijdrage aan het gebouwd patrimonium van de streek”.

De architect wou met dit

projekt een bouwwerk realiseren waarvan de prijs vergelijkbaar was met de bekende dozen. Hij moest daarvoor een beroep doen op de beroepstrots van de aangezochte aannemers: „Zoals een dirigent afhankelijk is van goede muzikanten, is een architect afhankelijk van zijn aannemers”.

(DAL)

KLASSIEK

Kerstoratorium van Saint-Saëns

Zaterdag 22 december in het Muziekconservatorium van Gent. Kerstconcert met het instrumentaal ensemble en Lyrica koor o.l.v. Roger Renard. Solisten: Ingeborgh Lamote, Marcelline Keirsbulck, Bernard Naert en Antoon Haeck. Org.: vzw Lyrica.

GENT — Vzw Lyrica organiseert concerten, maar af en toe kruipen ze ook zelf eens op de planken. Ons was het tijdens het kerstconcert vooral te doen om het in Vlaanderen nooit uitgevoerde kerstoratorium van Camille Saint-Saëns. Een werk met zeven afwisselende nummers waaronder een recitatief, enkele aria's, koren, een duo en een trio.

Camille Saint-Saëns (1835-1921) was Fransman in hart en nieren. Zijn composities zijn helder geschreven, overzichtelijk, stralen glans en lieflijkeheid uit.

Het kerstverhaal wordt verteld in mooie melodieën. De harmonieën kunnen geschreven zijn door de gevorderde student die vooral niet mag

zondigen tegen de basisregels.

Toch werd met alle middelen getracht er een verzorgde vertolking aan te besteden. Het orkest liet het grote ondersteunende werk vooral over aan een op haar taak berekenende pianiste Sabrina Romano.

Van de solisten konden we ons niet verzoenen met mezzo Marcelline Keirsbulck. Op geen enkel moment had ze door dat er een oratorium op het programma stond en geen loze belcanto waar het niet geeft welke klinkers en medeklinkers je de zaal-toesinger, als het maar klinkt. Daarmee bedoelen we dat vóór alles de tekstverstaanbaarheid centraal staat, ook al is het latijn en is het niet Bach maar Saint-Saëns. De jonge sopraan Ingeborgh Lamote — na enkele beluisteringen is duidelijk dat ze er met rasse schreden op vooruit gaat — had een veel toegankelijker en passender voordracht. Bariton Antoon Haeck zat op het juiste, meer ingehouden oratoriumspeer. Tenor Bernard Naert kon niet verhullen dat hij zich het meest in zijn sas voelt in een operakontekst. (FRA)